

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, 1619

Glycera et Thais

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1546](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1546)

ΓΛΥΚΕΡΑ ΚΑΙ
Θαίς.

GLYCERÆ ET
Thais.

GLYCERA.

Ομ σρατιώτω
Θαί, † Ακαρ
νάνα, ὅς πάλα
μψ Αβρότονον

litem istum,
Thais, Acari-
nanē, qui du-
dum quidem

ἔχει, μετὰ ταῦτα δὲ ἠράδῃ ἐς
μοῦ, τὸν ὑπάρυφον λέγω, †
ἐν τῷ χαμῦδι, οἶδα αὐτὸν,
ἢ ἐπιλήσσει τὸν ἄνδρα πορ;
Θα. οὐκ, ἀπὸ οἶδα, ὃ Γλυ-
κίσιον, ἢ σωίτη μετ' ἡμῶν
πείρουσιν ἐν τοῖς ἀλώοις. τι ἄ-
τῆτο; ἰφκέρ γάρ τι περὶ αὐ-
τῷ διηγήσασα. Γλυ. Γοργόνα
αὐτὸν, ἢ παμπύνη ὅφιν ἢ
θλοκοῦσα ἐν, ἀπίσασιν ἀπὶ
ἰμὸ ἡπαγαῶσα. Θα. καὶ νῦν
σοι μψ ἰκάνος ὁ πρόσσι, Γορ-
γόναρ δὲ ἰταῦραρ ποιόινται;
Γλυ. ναὶ ὦ Θαί, ἢ τὸ πρᾶγμα
οὐ μετρίως μου ἤψαθ. Θα.
πικρὸν μψ ὃ Γλυκίσιον, ἢ κ
ἀδύκητον δὲ, ἀπὸ ἡσθὸς γί-
γνῶσθαι ὑφ' ἡμῶν τῶν ἰτα-
ρῶν. ἔκωω καὶ ὅτι ἀνιᾶσθαι

Abrotanum habebat, post
autem me amavit, purpuras
tū istum dico, nos tunc ipsum,
an oblita es hominis? TH.
Quid ni nossem; Glyceriū?
nam ὅ potavit nobiscum sit
periori anno in festis Arua-
libus. Sed quid istud? vidē-
ris enim nescio quid de illō
narratura esse. GL. Gor-
gona ipsum, scelestissima is-
ta, que se amica esse meam
simulabat, subductum ver-
bis à me abstraxit. THA.
Et nunc tibi quidem ille am-
plius non conuersatur, Gor-
gonam autem amicam sibi
paravit? GLY. Ita est, ὃ
Thais: atq; hæc res non meo
diocriter dolore me afficit.

THA. Malum quidem hoc est, Glycerium: haudqua-
quam novum aut mirum tamen, sed consuetum adeo, ac
ferri à nobis meretricibus solitum. Proinde neque morore
affici

ἄρα, ὅτι μὲ μπεδοῦ τῆ Γορ-
 γόνῃ δὲ γὰρ οἱ Ἀβρότονον ἐπ'
 αὐτῷ πρότερον ἐμίμψατο, καὶ
 ὁ φίδου ἦτε ἀτὰρ ἐκείνο θου-
 μάτω, τί κ' ἐπὶ νύσων αὐτῆς ὁ-
 σρατιώτης οὐτ' ὅ, ἐκ τὸς εἰ μὴ
 παυτάπασι τυφλὸς εἴσιν, ὅς
 ἐξ ἰωράκῃ τὰς μὴ τείχας αὐ-
 τῶν ἀρσῆς ἔχουσα κῆ ἰππο-
 λὸν τὸ μὲτ' ἄπ' ἀπηγυμνάς τὰ
 χάλῃ δὲ, περὶ δὲ τὴ νύκρια αὐ-
 κῆ πρᾶχῃ ὅ ληπὸς, κῆ ἐπί-
 σμοιοι ἐν αὐτῷ αὐ φλῆθ, κῆ
 ὅς μακρὰ ἐν μόνον, ὁ μὴ κῆ
 εἰς κῆ ὀρθῶ, κῆ μηδὲ πᾶ-
 νο ἰπαγωγόν. Γλυ. οἱα γὰρ,
 ὁ θαί, ὡ κάμα ἡρῆοδαι τὸν
 Ἀκάρνανα; ἐκοῖδα, ὡς φαρ-
 μακὸς ἢ χρυσάειον, ἢ μήτηρ
 αὐτῆς. Θεσσαλίας τινος ὁ δὲ
 ἐπιπέφυη, κῆ τῶ σελῶλω
 κατάγῃ; φασὶ δὲ αὐτῶ κῆ
 ὡς τῶ δαι ἢ νυκτός. ἐκείνη ἐξί-
 μνη τὸν ἀνθρώπον, ὡς ἔμ
 τῶ φαρμάκων ἐγχεῖσα κῆ
 νῶ τρυψοισμ αὐτῶν. Θα.
 κῆ σὺ δὲ Γλυκείον, ἄπορ κῆ
 γέσας, τοῦτον δὲ χάρμα ἔα.
 vertit hominem, pharmaco quodam ei temperato, ac bibere
 dato: ὅ nunc vindemiant ipsam. T H A. Tu quod Glycea-
 rium, alium aliquem vindemiabis, ipsum autem valere sine.

affici nimirum decet, neque
 accusare Gorgonam. Neque
 enim tibi Abrotanum ob hoc
 prius succensuit, quanquam
 amica inter vos eratis. Crea-
 terum illud miror, quidnam
 adeo laudet in ea miles iste,
 nisi si omnino cecus est, qui
 non viderit capillitium il-
 lam tarium habere, ὅ in
 multam usque frontem de-
 ductam: deinde ὅ labia li-
 uida, atque emortua, col-
 lum autem exile, ὅ extan-
 tes in eo venas, longumq; na-
 sum. Unum solum habet,
 quod procera est, ὅ recta,
 ὅ ridet admodum illece-
 brosum quiddam. GL. An
 tu putas, ὅ Thais, propter
 pulchritudinem amasse il-
 lam Acarnanem? an nescis
 quod venefica est Chrysa-
 rium, mater illius, ὅ Thessa-
 las nescio quas incantationes
 sciens, ac luna deducens? A-
 iunt autē ipsam volare quod
 noctu illa igitur in insaniam

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a THESSALAS incantationes.] *Thessala* gens præter
cæteras veneficij nomine notata est: id quod ex innumeris scri-
ptoribus liquet. *Thessala* quoque veneficam & præstigiaticam
significat plerumque. vnde Menæder *Thessalam* cognominavit
fabulam complexam, ambages feminarum, lunam detrahentis.
Eidem Luciano Θεσσαλά φασαί, & Horatio vox *Thessala*, &
Thessala portenta, magicum murmur & cantiones sunt. Eam
superstitionem in *Thessalos* à *Medea* profectam existimant, quæ
illac cum fugeret, scriniolum magicis herbis plenum deiecit: eaq;
spersa suppullulasse, Suidas in vocabulo Θεσσαλή γυνή anno-
tat. Lucanus in *Thessalia* solium, venenorum ferax, herbasq; no-
centes procreans, id confers.

MYRTION, ΠΑΜ-
ΦΙΛΩ & Δορίς.

MYRTIVM, ΠΑΜ-
philus, & Doris.

MYRTIVM.

Γ Αμᾶς, ὦ Πάμφιλι, τὴν
Φίλωνος τῆ ναυκλῆς
ρου θυγατέρα; καὶ ἡ-
δύσε γυγαμικῆς φασίον. οἱ
τοσοῦτοι δ' ὄφροι, οὗς ἄμο-
σας, καὶ τὰ δάκρυα ἐν ἀκα-
ρῆ πάντα οἴχεται, καὶ ἐπιπέ-
λησα Μυρτίου νύ, καὶ ταῦ-
τα, ὦ Πάμφιλι, ὁπότε κνας
μῦθα ὄδδον ἡδύ τοῦτο
ζουὶ καὶ μόνον ἐπιάμω τῆ
σῆ ἔρωτος, ὅτι μου τηλικαῦ-
τὴν πεποίησας τὴν γαστέρα,
καὶ

D Vcine, Pamphile,
Philonis naucleri i-
stius filiam? Iam es
nim vxorem duxisse te aiunt.
Tot autem iuramenta que
iurasti, & lachryme istæ,
breui adeo momento omnia
evanuerunt? nunc Myrtij
oblitus prorsum es? idq; etiã
Pamphile, cum ostendit iam
mensẽ ex te prægnans sim?
Quippe hoc vel solum ex
tuo amore consecuta sum, &
michi tantũ implevisti venterũ,